

Side ret stærke Ønsker om, at der maatte blive gjort en Forandring paa dette Punkt. Det er nemlig saadan, at de Præster, som bliver forflyttet, efter den nuværende Lønningslov faar deres Naadensaar udbetalt, hvorimod de, der ikke opnaar Forflyttelse, vedvarende har deres Naadensaar til gode, saa længe indtil de gaar af. Der blev fremhævet den uhyre Ulighed, der var, og det kan ikke nægtes, at der er en Ulighed. Der blev derfor fremsat Ønske om, at der skulde foretages en Beregning af Naadensaa-ret for alle Præster, og at de alle skulde have Ret til at faa det udbetalt. Der var imidlertid indenfor det kirkelige Udvalg Klarhed over, at hertil kunde Midlerne ikke strække til, og ihvorvel man kan sige, at der her er en Ulighed, maa det dog holdes fast, at der ikke begraas Uret mod nogen. Der er nogle, der faar en ekstra Begunstigelse, idet de, samtidig med at de opnaar Forflyttelse, faar Naadensaa-ret udbetalt, hvad de efter den gamle Lønningslov ikke havde Ret til. De, som ikke opnaar Forflyttelse, bliver ganske vist meget daarligere stillet end de andre, som har det Held at blive forflyttet, men man kan ikke sige, at der i og for sig sker dem nogen Uret, idet det gamle Forhold bliver opretholdt. Derfor kunde det kirkelige Udvalg ikke gaa med til at foreslaa, at de paagældende Præster skulde have nogen saadan Udbetaling, men Udvalget henstillede, om det ikke kunde ordnes saaledes, at de fik Beløbet forrentet med 4 pCt. Heller ikke det har den højtærede Minister ment af økonomiske Grunde at kunne gaa ind paa. Ihvorvel det forekommer mig, at det vilde have været ønskeligt, dersom man kunde have gjort Præsterne denne Indrømmelse, tør jeg ikke gøre Paastand om, at det vilde have været rigtigt at følge det kirkelige Udvalgs Henstilling. Men jeg vilde have fundet det meget ønskeligt, om det havde været overkomme-ligt.

Jeg kommer saa til femte Afsnit. Der er her navnlig et Punkt, jeg vil opholde mig ved. Det er intet meget væsentligt Punkt, men enkelte af de ærede Medlemmer, navnlig det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, har allerede opholdt sig ved det. Det er Bestem-melsen om, at Valgmenighedsmedlemmer ikke vedvarende skal være fritaget for Paa-ligning af Kirkeskat. Jeg tror, som det ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem, at denne Bestemmelse vil faa grumme ringe Betydning i Realiteten; men jeg tror desu-agtet, det er rigtigt. Jeg tror ikke, at Valgmenighederne bør være — og jeg tror heller ikke, Valgmenighedsmedlemmer i Alminde-

lighed ønsker, at de skal være — et Skatte-ly. Og selv om Bestemmelsen, hvad jeg for øvrigt ikke er utilbøjelig til at tro, skulde føre til det Resultat, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nævnte, at et Valgmenighedsmedlem, hvem der paalignes en større Kirkeskat, end hvad han svarer til Valgmenigheden, simpelthen vil forhøje sit Bidrag til Valgmenigheden, saa er der ikke noget ved det at gøre. Men jeg tror, at det er et Tilfælde, som mere er tænkt, end det vil være en Realitet; det vil i alt Fald være et Tilfælde, som saare sjældent kommer til at foreligge. Valgmenighedsmedlemmer vil normalt være langt stærkere bebyrdet med Afgift til deres Menighed, hvor de maa afholde alle Udgifterne, end Sognemenig-hedens Medlemmer er ved den Afgift, som de maa svare til Sognets kirkelige Udgifter.

I lige Maade er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister i den Stilling, han har taget med Hensyn til Andenpræsterne. Dér har han ikke fulgt det kirkelige Udvalgs Flertal. Jeg tror, at det er rigtigt, at han ikke har givet dem, der er med til at lønne en Andenpræst, Ret til Fradrag, idet jeg fuldt ud kan tiltræde den Begrun-delse, som den højtærede Minister gav af sin Stilling til dette Spørgsmaal.

Sjette Afsnit omhandler Lønningsmid-lernes Bestyrelse. Der træffes her Bestem-melse om, hvilke Midler dér vedvarende skal administreres indenfor Fælleskassen, altsaa af Stiftsøvrigheden, og hvilke Midler der skal administreres af Sognet, af Menig-hedsraadet. Jeg kommer dér til en af de Bestemmelser i Lovforslaget, som har vakt størst Opmærksomhed, nemlig Bestemmel-sen om Provstiudvalg. Der var i det Underudvalg af det kirkelige Udvalg, som beskæftigede sig med de økonomiske Sager, Enighed om, at naar vi gaar den Vej, som er foreslaaet her, og som ogsaa var foreslaaet af Udvalget, og lægger saa meget over til den enkelte Menigheds Bestyrelse og Raa-dighed, vil der være Brug for en Instans over Menighedsraadene, som i nogen Maade kan være dem til Støtte i adskillige Til-fælde, kan approbere de Vedtægter, Raadet vedtager, og ved andre Lejligheder maaske være vejledende, under visse Forhold ud-føre Tilsyn, som i visse Maader kan være nødvendigt.

Jeg beder lægge Mærke til, at det er det Underudvalg i det kirkelige Udvalg, der har arbejdet med den økonomiske Del af Ordningen, som er fremkommet med For-slaget, og at Grundlaget for dette Udvalgs Arbejde var det økonomiske. Derfor frem-kom Forslaget ogsaa fra først af i en noget